

sel bragt frem her i Thinget, troede jeg ganske vist, at det var af den Slags Sager, som man kunde vente, at baade Ministeren og hele Thinget kunde være enige om. Men jeg blev noget overrasket ved at høre det Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille); thi ganske vist var jeg fuldkommen enig med ham omtrent i de første $\frac{3}{4}$ af hans Foredrag, men da jeg saa kom til den sidste Fjerdedel, hørte jeg, at han endte med, at han vilde have en vis Politik ind i denne Forespørgsel, ja han kom endog saa vidt, at han nævnte Fiskeriloven. Jeg tilstaar, at, naar man endog kan komme til at nævne Fiskeriloven under et Spørgsmaal som det foreliggende, der angaar helt andre Ting end Fiskeriloven, der jo kun vedrører vore indre Forhold, saa veed jeg ganske, hvor vi skulde lande for ikke at faae politiske Spørgsmaal bragte ind. Derfor som vi se paa den Forespørgsel, som her ligger for, tror jeg, at enhver uhibet Mand maa sige til sig selv: det Spørgsmaal, som her ligger for, vedrører hverken Fiskeriloven eller nogen anden, jeg havde nær sagt politisk Lov, men er en virkelig menneskelig Lov. Man maa sige til sig selv: hvorledes stiller hele vor udenlandske Fart sig, og hvorledes ere vore Spølføle stillede. Naar Mandstaben der vil forhyres, hender sig paa et Forhryningskontor, gaa de ikke først hen og undersøger, om det paagældende Skib, med hvilket de søge Syre, er af en saadan Bestaafenhed, at det kan foretage Farten, men de forudsætte, at det kan foretage den. Derfor har jeg tænkt, at dersom man kunde gjøre Noget for, at intet Skib kunde komme til at foretage en Fart, der kunde være Fare ved, kunde hele Lovgivningsmagten, alle dens politiske Bestanddele være enige paa dette Punkt; men endogsaa der ser man, at selv om man er enig om at kunne give en vis Kritik over hele Stillingen, maatte man dog til Syvende og Sidst ende med at give en vis — jeg havde nær sagt Fraktion her i Thinget — Skyld for dette saavel som for alt Andet. Jeg er den ærede Forespørgter taknemlig for, at han har bragt Spørgsmaalet frem, og den sidste ærede Taler taknemlig for, at han bragte hele Spørgsmaalet ind i et Spor, hvor alt det Politiske var holdt ude af Betragtningen. Jeg haaber, at ogsaa den ærede Minister vil se paa Sagen med lige saa uhibet Blik og søge at paa- skynde den Kommission, der er nedsat, paa saadan Maade, at den strax vilde komme frem med, jeg vil ikke sige Betænkning, men med Alt, hvad man hidtil har kunnet tilveiebringe for at klare Sagen for Rigsdagen. — Jeg kan være enig med den sidste ærede Taler i at tro, at lige saa lidt det norske Storting som noget andet Thing i Verden vil kun se enten paa Skibsarbejdernes eller paa andre Interesserebendes Interesser, men at ethvert Thing, baade i Norge, Sverrig og Danmark, vil se paa Sagen, som den er, som et rent menneskeligt Foretagende.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg skal tillade mig at berigtige en Misforstaaelse, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille), som jeg beklager ikke er tilstede, og fra det ærede Medlem for Præsto Amtis 6te Valgkreds (Wojfen), den nemlig, at jeg skulde have udtalt, at de to Love om Forebyggelse af, at usødygtige Skibe gaa ud, og om Under- søgelse af Grunden til Søulykker med absolut Nødvendighed skulde kædes til hinanden. Det har ikke været min Mening. Hvad der er min Mening, og hvad jeg har udtalt, er, at jeg ikke kunde finde mig foranlediget til at forelægge det Forslag til Lov, der er fremkommet fra Kommissionen, før jeg kjendte Indholdet af det Lovforslag, der senere vilde følge, og at jeg har udtalt dette med fuld Grund, deri tilstyrkes jeg yderligere ved de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Viborg Amtis 2den Valgkreds (Klein). Der er altsaa ikke fra min Side udtalt Noget om, at det skulde være en Nødvendighed, at de to Love udkom paa een og samme Tid; men iøvrigt er jeg enig med de Herrer, der have udtalt sig for, at skulde man vælge mellem, hvilken af de to Love der burde udkomme først, maatte det være den, over hvilken der endnu ikke er afgiven Betænkning af Kommissionen. Man kan nu vel ikke komme ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt det er nødvendigt, at det ene eller det andet Lovforslag kommer først, naar man ikke kjender Indholdet af disse Forslag; men jeg vil dog sige saa Meget, at det vilde forekomme mig høist be- synderligt, om der kom en Lov frem, der f. Ex. satte Straf for de Skibsførere eller Skibsmandskaber, der havde ladet det mangle paa den fornødne Omhu under Farten, naar der paa den anden Side ikke eksisterede en Lov, som betryggede, at de Skibe, der gif i Søen, ogsaa havde den fornødne Sødygtighed. Det forekommer mig, at det vilde være et omvendt Forhold, om man gav en Lov paa det førstnævnte Omraade, uden først at have en Lov for det sidstnævnte.

Det ærede Medlem for Præsto Amtis 6te Valgkreds stillede forskjellige Spørgsmaal til mig, som jeg skal besvare, for saa vidt det er mig muligt. Jeg maa tilstaar, at det første af disse Spørgsmaal ikke var mig ganske klart. Det ærede Medlem oplyste, at det havde staaet i „Berlingske Tidende“, at der fra England var erhvervet et større Antal Skibe, jeg tror nogle og halotreds, og at deraf nogle og tyve ere gaaede under, og han spurgte da, om jeg i den Anledning havde anstillet Undersøgelse. Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtig (Wojfen: Jo!). Jeg skal da svare, at det er mig bekendt, at der i sin Tid er indhentet Oplysning, jeg tror fra Skipperforeningen, om Antallet af de gamle Skibe, der vare kjøbt i England; men jeg har ikke fundet Anledning til at foretage yderligere Skridt, ligesom den hele Sag vistnok tilhører en Tid, der